

шата. Тая хартия бива дълга и тѣсна. Кътайците печататъ само отъ едната страна на хартията, слѣдователно половината ѝ остава бѣла. Бѣлите страници са залѣпватъ една за друга така, щото отъ печатанните са сжставлява книга. Нашето кнѣгопечатанне има и друго достоинство, защото бива евтино. Ако въ една китайска печатница трѣба да са напечататъ 100,000 страници, то тя трѣба да има 100,000 джсчици, а въ нашите печатници ние можеме да извршиме сичкото това съ два кантара букви. Но и въ Европа, преди Гуттемберга, сж умѣле да печататъ като китайците. Найнапредъ измислиле да изрѣзватъ на джрвени джсчици икони. Джсчицата са намазвала съ боя и отпечатвала са на хартия. По нѣкогашъ надъ образете на свѣтиете сж са изрѣзвале имената имъ, а повѣкогашъ и цѣли разкази изъ тѣхниятъ животъ. Най-послѣ, единъ вѣмецъ, по име Гуттембергъ, измислилъ да изрѣзва сѣка една буква отдѣлно. Отъ нарѣзанните букби захванале да слагатъ думи и да ги печататъ на хартия. Отъ това време литературата почти на сичките европейски народи захванала да напредва баснословно бжрзо. И така, отъ когато сж изнамѣренни печатарските букви и отъ когато сж захванале да печататъ различни книги, на хората е станало вече много по-лесно да са научатъ да четатъ и да пишатъ. И на учените хора е станало по-лесно. Книгите са размножиле и сѣки единъ човѣкъ добилъ възможность да си купи каквото произвѣдение и да му дотрѣба. Освѣнъ сичкото това, днесъ литературните труди захващатъ да са цѣнатъ твжрде скжпо, защото у хората са е появила вече голѣма по-